

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق
۰۳ اگست ۲۰۲۳

محمد محق

آقای امیر خان و خانم امیری

حتماً اشتراک اسمی یک تصادف است، خصوصاً که یکی نام اولش امیر است و دیگری نام آخرش امیری، امیرخان متقی و رینا امیری، و این شباهت اصلاً نگران کننده نیست. آنچه نگران کننده است، به ویژه برای زنان افغانستان، تعامل رو در روی این دو است. تعامل یک بانوی سیاستمدار از جهان آزاد و آشنا با ارزش‌های لیبرال دموکراسی، با یکی از سران گروهی سرکوبگر که تاریخچه‌اش را جنگ، کشتار، انفجار، شکنجه، شلاق، سرکوب و استبداد شکل می‌دهد، و بدترین اقدام‌ها را به ضد زنان یک کشور روی دست گرفته و یکایک ارزش‌های حقوق بشری را زیر پا گذاشته است، برای بسیاری هم پرسش برانگیز است و هم نگران کننده.

خانم امیری در حساب توئیتری‌اش گفته بود که فعالان حقوق زن افغانستان از وی خواسته‌اند که با طالبان وارد تعامل شود و با این گروه در باره حقوق زنان مذاکره کند. اما شمار قابل توجهی از زنان سرشناس و فعالان حقوق زن افغانستان فوراً این ادعای رینا امیری را رد کردند و گفتند که چنین چیزی از او نخواستند، و او حق ندارد کارهای سیاسی‌اش را زیر نام زنان افغانستان و از آدرس فعالان این عرصه به پیش ببرد. آنان اشاره کردند که اگر چنین درخواستی صورت گرفته باشد حتماً از سوی شماری از ان‌جی‌او داران و پروژه بگیرانی خواهد بود که با رنج گسترده زنان افغانستان تجارت می‌کنند.

نگرانی فعالان حقوق بشر، سیاستمداران، نهادهای جامعه مدنی و سایر گروه‌های اجتماعی افغانستان از تعامل سیاستمداران امریکائی با طالبان از این جهت است که چنین تعاملی تداعی کننده مشروعیت این گروه، نادیده گرفتن رویکرد تروریستی آن در طی بیست سال، بی‌اعتنائی به خشونت‌ورزی‌های مستمر آن در برابر مردم افغانستان و راهی به نرمال‌سازی تروریسم و افراط‌گرایی است. مردم می‌پرسند که گروهی با بیش‌تر از دو دهه ترور و خشونت، و با دو سال سرکوب مستمر مردم که سبب فرار بیش از نیم میلیون شهروند تحصیل‌کرده این کشور از افغانستان شده و نمونه‌ای تمام عیار از استبداد دینی و نظامی قرون وسطائی را در این روزگار به نمایش گذاشته است، چگونه می‌تواند به این

آسانی مورد تعامل سیاستمداران امریکائی قرار بگیرد و به چه بهائی؟ آیا قربانی شدن هزاران سرباز امریکائی و دهها هزار سرباز افغان و تلفات صدها هزار شهروند ملکی این سرزمین، آن قدر کم‌اهمیت است که در پایان کار دیپلمات‌های امریکائی پیوسته با چنین گروهی در تعامل باشند و میلیون‌ها دالر را از راه‌های مختلف به سوی آن پمپاژ کنند تا توان سرکوبش چندین برابر شود؟

شماری می‌گویند نباید خانم امیری را سرزنش کرد زیرا او صلاحیتی ندارد و ناچار است کاری را بکند که از سوی مقام‌های بالاتر به او گفته می‌شود. می‌گویند انتقاد اصلی باید متوجه کسانی شود که پالیسی‌ها را بر اساس منافع لابی‌گران تروریسم می‌سازند و مأمورانی مانند خانم امیری را وادار می‌کنند که با زن‌ستیزترین گروه در عصر حاضر چانه‌زنی کنند. آنان می‌گویند باید به حال خانم امیری دل سوزاند زیرا او به عنوان یک خانم آگاه از رنج میلیون‌ها خانم افغان، مجبور می‌شود با کسانی همدم شود که زن را به چشم انسان نمی‌نگرند. بدون شک برای خانمی که خودش در سرزمینی آزاد بالیده و پیشرفت کرده است، شکنجه روانی سختی خواهد بود که ساعت‌ها با زن‌ستیزترین چهره‌های عصر حاضر و رهبران تروریسم، که تا دیروز سربازان کشورش را می‌کشتند، دور یک میز بنشینند. شاید بهتر باشد که فعالان حقوق زن برای نجات خانم امیری از این شکنجه روانی دست به کار شوند تا او مجبور نباشد دوباره با امیرخان‌هایی که او و دیگر زنان را به چشم انسان نمی‌نگرند رو به رو شود.